

Лорена - Закъсняхме

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Седем смъртни греха да имам
всички носят твоето име.
Седем черни котки в дома ми
пазят мене от любовта ти.

Няма, вече нищо ми няма
само празно остана, няма
преживях те и нищо ми няма.

[Припев:]

Как да скрия, че те обичам
слабост моя си, но отричам.
Как боли ме, помогнете
всичко взе ми, нека проклет е.
Друг на твоето място ще дойде
ще се моли мой да е, мой е.
Ще моли вземи ме
ще ме топли, за да ми мине.

Но уви във всяка сълза си
тебе търся още къде си.
До кога за теб аз ще страдам
мразя се, че го наранявам.
Бавно с него умираме
той за мене, а аз без тебе.
В този живот с теб закъсняхме
пак сърце, пак грешен избрахме.

Ако питат, казвам лъжа е,
но дори и дявола знае.
Като чуя името твое
Бог ще моля теб да не помня.

Няма, тебе вече те няма
само рана голяма остана
напомня ми, че вече те няма.

[Припев:]

Как да скрия, че те обичам
слабост моя си, но отричам.
Как боли ме, помогнете
всичко взе ми, нека проклет е.
Друг на твоето място ще дойде
ще се моли мой да е, мой е.
Ще моли вземи ме
ще ме топли, за да ми мине.

Но уви във всяка сълза си
тебе търся още къде си.
До кога за теб аз ще страдам
мразя се, че го наранявам.
Бавно с него умираме
той за мене, а аз без тебе.
В този живот с теб закъсняхме
пак сърце, пак грешен избрахме.

Бавно с него умираме
той за мене, а аз без тебе.
В този живот с теб закъсняхме
пак сърце, пак грешен избрахме.